31/07/2022

Βυθισμένοι στη φτώχεια 3 εκατ. Έλληνες – Η επίδραση της πανδημίας και η αύξηση της κοινωνικής ανισότητας

/ Επικαιρότητα

Όταν η επικαιρότητα τρέχει, υπάρχουν ειδήσεις που περνούν απαρατήρητες. Μια από αυτές, η ανακοίνωση της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής για την "Υλική και κοινωνική στέρηση" στην Ελλάδα εν μέσω πανδημίας, παρουσιάζει μια ζοφερή εικόνα της κοινωνίας μας.

- Της Δέσποινας Σωτηρίου

Με λίγα λόγια θα μπορούσε κανείς να πει ότι η πανδημία άφησε πίσω της περισσότερους φτωχούς και μεγαλύτερες οικονομικές και κατ' επέκταση κοινωνικές ανισότητες.

Σύμφωνα με τα στοιχεία καταγράφεται αύξηση του ποσοστού του πληθυσμού που βρίσκεται σε κίνδυνο φτώχειας για πρώτη φορά από το 2012 και μάλιστα μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις (συντάξεις, επιδόματα κ.λπ.), ενώ ταυτόχρονα αυξήθηκε ο δείκτης οικονομικής ανισότητας για πρώτη φορά από το 2016.

Το ποσοστό του πληθυσμού που στερείται τουλάχιστον 7 από έναν κατάλογο 13 αγαθών και υπηρεσιών (δηλαδή ο δείκτης που υπολογίζει το “ποσοστό του πληθυσμού με σοβαρές υλικές και κοινωνικές στερήσεις Ευρώπη 2030”) ανέρχεται σε **13,9%**, ενώ το ποσοστό του πληθυσμού που στερείται τουλάχιστον 4 από έναν κατάλογο 9 αγαθών και υπηρεσιών (δηλαδή ο δείκτης που υπολογίζει το “ποσοστό του πληθυσμού με σοβαρές υλικές στερήσεις-Ευρώπη 2020”) ανέρχεται σε **14,8%.**

Επίσης, το 2021 (με περίοδο αναφοράς εισοδήματος το 2020) το 19,6% του πληθυσμού της χώρας ήταν σε κίνδυνο φτώχειας (μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις), έναντι ποσοστού 17,7% το 2020.

Ο δείκτης αυτός, που κατά το έτος 2005 (με περίοδο αναφοράς εισοδήματος το έτος 2004) ανερχόταν στο 19,6%, σημείωσε αυξητική πορεία έως το έτος 2012, όπου εκτιμήθηκε στο 23,1%, ενώ άρχισε να μειώνεται από το έτος 2014. Εάν δεν συμπεριληφθούν οι κοινωνικές μεταβιβάσεις, το ποσοστό του πληθυσμού που βρέθηκε σε κίνδυνο φτώχειας ή σε κοινωνικό αποκλεισμό το 2021 με βάση τον αναθεωρημένο ορισμό ανήλθε στο 28,3%, περίπου δηλαδή 3 εκατ. άνθρωποι, από 27,4% το 2020. Πρόκειται, μάλιστα, για το δεύτερο μεγαλύτερο ποσοστό που καταγράφεται στην Ε.Ε. για τις χώρες για τις οποίες υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, με πρώτη τη Βουλγαρία (31,7%).

Το κατώφλι της φτώχειας ανέρχεται στο ποσό των 5.251 ευρώ ετησίως ανά μονοπρόσωπο νοικοκυριό και σε 11.028 ευρώ για νοικοκυριά με δύο ενήλικες και δύο εξαρτώμενα παιδιά ηλικίας κάτω των 14 ετών, και ορίζεται στο 60% του διάμεσου συνολικού ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών, το οποίο εκτιμήθηκε σε 8.752 ευρώ, ενώ το μέσο ετήσιο διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών της Χώρας εκτιμήθηκε σε 17.089 ευρώ.

Τα νοικοκυριά που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας εκτιμώνται σε 765.372 σε σύνολο 4.108.895 νοικοκυριών και τα μέλη τους σε 2.054.015 στο σύνολο των 10.498.099 ατόμων του εκτιμώμενου πληθυσμού της Χώρας που διαβιεί σε ιδιωτικά νοικοκυριά. Ο κίνδυνος φτώχειας για παιδιά ηλικίας 0-17 ετών (παιδική φτώχεια) ανέρχεται σε 23,7% σημειώνοντας άνοδο κατά 2,8 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2020, ενώ για τις ομάδες ηλικιών 18-64 ετών και 65 ετών και άνω ανέρχεται σε 20,6% (18,4% το 2020) και 13,5% (13,0% το 2020), αντίστοιχα.

Ο κίνδυνος φτώχειας, υπολογιζόμενος με κατώφλια διαφορετικά του 60% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, ανέρχεται σε:

8,3%, αν το κατώφλι οριστεί στο 40% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος
13,3%, αν το κατώφλι οριστεί στο 50% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος
26,7%, αν το κατώφλι οριστεί στο 70% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, αντίστοιχα

Σε τρεις Περιφέρειες (Αττική, Κρήτη, και Νότιο Αιγαίο) καταγράφονται ποσοστά κινδύνου φτώχειας χαμηλότερα από αυτό του συνόλου της Χώρας, ενώ στις υπόλοιπες δέκα Περιφέρειες (Θεσσαλία, Ιόνια Νησιά, Ήπειρος, Βόρειο Αιγαίο, Δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησος, Δυτική Μακεδονία, Στερεά Ελλάδα, Κεντρική Μακεδονία και Ανατολική Μακεδονία και Θράκη) τα αντίστοιχα ποσοστά είναι υψηλότερα.